

maae høie os. Dette maa naturligtvis indrømmes; jeg indrømmer ogsaa, at der kan være meget forskellige Meninger om, hvilket Punkt en Nødvendighed skal have naaet, for at man skal erklære den for bydende og tvingende. Men, hvor Sp rsgsmaalet er om et Skridt, hvorved den tidligere fulgte Politikk vilde blive opgivet, for ikke at tale om de dyrtkj bte Frugter af vore Seiervindinger, hvorved de kongelige Tilfagn til den slesvigske Befolkning, ofte gjentagne, vilde falde bort, hvorved Beten vilde være aabnet til en Række uundgaaelige Concessioner, der vilde føre Danmark ind i en Fremtid, lig den Fortid, gennem hvilken vi have kj mpet og blodt os frem, — ved et saadant Skridt b r vistnok en streng og n ie Prøve af den paaberabte Nødvendighed finde Sted; Nødvendigheden b r være bydende og tvingende, b r være paavisselig og viensynlig for Alle. Selv altsaa da vilde jeg ikke kunne indrømme, at en saadan bydende og tvingende Nødvendighed var tilstede, dersom det med al Alvor og Indtr ngenhed, men forgjæves var stillet frem for det hele ikke-tydske Europa, hvor f retr ende en Stilling der beredes Danmark ved den første Eftergivenesshed for tydske Fordringer angaaende Slesvig, hvilken vilkaarlig Behandling, for ikke at sige Mishandling, Danmark har maattet friste fra den 1ste Opr rsdag i 1848 til den Dag idag, blot som Følge af det uklare Forhold, hvori Danmark gennem Holsteen har staaet til Tydskland, i hvor forsmædelig en Stilling en ikke-tydsk Regent befinder sig ved at være Regent over et tydsk Land, naar ikke Forholdet, saaledes som ved Holland, er bragt til fuldkommen Klarhed. Heller ikke da vilde jeg indrømme, at den bydende og tvingende Nødvendighed var tilstede, naar Ordet var vendt tomt tilbage, der erindrede om, at det er en unaturlig, en selvm dsigende Stilling at ville knytte et Land udenfor det tydske Forbund organisk sammen med et Land indenfor det tydske Forbund (H r!), at deri er en rigelig Kilde til usalig Tvist og Splid, og at det derfor ikke er, som man paa sine Steder vil fremstille det, et excentrisk Nationalsv rmeri, men at det er en simpel, sund og  druelig Politikk, der g r det til Lov for Danmark at

skj mpe til yderste mod enhver Ordning af Forholdene, hvorved Indgreb og Overgreb fra tydsk Side blive begunstigede (H r!). Først da vilde jeg indrømme, at en bydende og tvingende Nødvendighed var tilstede, dersom de tydske Magter dreve Sagen til en saadan Yderlighed, at de virkelig med krigerisk Vold skulde ville paatvinge Danmark en Ordning af Forholdene i Slesvig, og dersom det  vrige Europa, navnlig de Magter, som have garanteret Kongen af Danmark en fredelig og uforstyrret Besiddelse af Slesvig, forholdt sig som rolige Tilskuere til en saadan voldelig Fremfærd. Var det kommet dertil, da var der en Nødvendighed, under hvilken det danske Folk og den danske Regjering maatte høie sig. Men skulde det nogenstunde komme til en saadan urolig Yderlighed, da vilde det forekomme mig, at det p seligst kunde overlades til et holsteensk Ministerium at føre Danmarks Skib ind i den tydske Havn (H r! H r!).

Otterstrøm: Naar De, mine Herrer! ville tilbagekalde i deres Erindring, hvad jeg ved en tidligere Leilighed har udtalt, ville De mindes dem, at jeg har sagt, at vort F dresland stod ikke langt fra Afgrundens Rand, og at, naar vor Regjering vedblev at betræde den Bet, hvorpaa den var kommen ind, vilde denne føre til Danmarks Undergang. De have nu hørt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste District (Glausen) har udtalt, og jeg skal derfor i K rthed gaae hen over de af ham berørte Gjenstande. Jeg siger ikke, at det er saa, da ingen officiel Meddelelse er kommen til os derom, men De ere vistnok, ligesaavel som jeg, vidende om, at det i de sidste Dage er gaaet fra Mund til Mund, at vor Regjering har fattet den Beslutning at gjenoprette Provindsialstanderne i Slesvig (Sa!), og dersom det forholder sig saaledes, kan denne Beslutning ikke være udgaaet fra Regjeringens frie Villie og den Souverainitet, som det maa antages, at Hans Majeestet Kongen for L den udøver i Slesvig. De slesvigske Provindsialstanders Gjenoplivelse vilde være det første Skridt til at føre Danmark tilbage til den Tilstand, som fandt Sted f r Begivenhederne i Marts 1848, og da det maatte anses at være fremkaldt ved Paavirkning udenfra, og